

forskellige Foranstaltninger. I Lovens § 6 er omtalt Forskrifter, angaaende Dyr's Transport, Slagtning eller anden særlig Behandling. Men det er ikke noget, Justitsministeriet skal udfærdige Forskrifter om. Der staar i § 6, at disse Forskrifter kan gives af vedkommende Ministerium. Loven blev stadfæstet den 17. Maj 1916, og i Juni Maaned 1916 tilskrev Justitsministeriet, efter at have undersøgt Spørgsmaalet om, under hvilke Ministeriers Forretningssomraade de forskellige Forskrifter henhørte, Ministeriet for offentlige Arbejder og Handelsministeriet angaaende Forskrifter om Transport af Dyr og Landbrugsministeriet angaaende Forskrifter om Slagtning m. m. I August Maaned 1916 modtog Justitsministeriet fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse et Udkast til Bestemmelser om Transport og Slagtning og fremsendte dette Forslag til de ovennævnte tre Ministerier. Landbrugsministeren vil for sit Vedkommende meddele de fornødne Oplysninger om Sagens nærmere Behandling i Landbrugsministeriet; med Hensyn til Spørgsmaalet om Transport har der været ført omfattende Forhandlinger med de andre Ministerier, hvilke Forhandlinger forhaabentlig nu snart afsluttes.

Naar dernæst i alt Fald eet, maaske flere ærede Medlemmer har sagt til mig, at jeg skulde give de Dommere, som ikke havde dømt strengt nok i disse Sager, en Røffel eller en Reprimande, saa maa de meget undskyldte, naar jeg siger, at det kan jeg ikke inklade mig paa. Det vilde gaa mig meget ilde, hvis jeg gjorde det, det vilde være et meget groft Overgreb. Dommerne har i deres Kald kun at rette sig efter Loven, og det vilde være enhver Dommers Skyldighed paa det bestemteste at tilbagevise mig, hvis jeg vovede at blande mig i, om det var rigtigt eller galt, han havde dømt. Jeg har i saa Henseende kun eet Middel: jeg kan appellere Dommen, naar jeg mener, at en Underdommer eller en Melleminstans er kommet til et Resultat, som Højesteret vil omgøre. Men jeg har paa den anden Side ingen Ret til at bebyrde Højesteret med Appel af Sager, om hvilke jeg maa mene, at der ikke vil opnaas noget ændret Resultat; thi Højesteret er ikke til for at undersøge de Domme, som maa siges at være rigtige i Forvejen i Forhold til Loven. Hvis det er saaledes, at de Lovbestemmelser, som er gennemførte, ikke er strenge nok, kan vi naa det ønskede Maal derved, at vi ændrer Straffebestemmelserne, men vi kan ikke komme til et ændret Resultat derved, at man paalægger Justitsministeren at repri-

mandere Dommerne; det har han ingen Myndighed til.

Et æret Medlem beklagede sig meget over, at det var tilladt Børn at købe Revolvere, jeg tror endogsaa, det ærede Medlem paaviste mange skadelige Følger deraf. Det var udmærket godt gjort af det ærede Medlem, thi det er forbudt Børn at købe Revolvere. Det er her i Landet forbudt overhovedet at sælge Skydevaaben og Ammunition, medmindre der foreligger skriftlig Tilladelse fra vedkommende Politimester. Det er da klart, at selv om der nu ogsaa er meddelt Politimesteren, at Tilladelse til Køb af Jagtvaaben og dertil hørende Ammunition ikke bør nægtes voksne Personer, naar der efter Politiets Skøn foreligger tilstrækkelig Garanti for deres Paalidelighed, kan i alt Fald Børn ikke af Politimesteren faa Tilladelse til at købe Skydevaaben eller Ammunition. Det er altsaa saa forbudt, som det overhovedet kan være.

Et æret Medlem har talt til mig om Nedsættelse af en Bygningskommission, som kunde tage navnlig Storkøbenhavn's Bygningsforhold under Overvejelse. Jeg tror, at Tiden er moden til Nedsættelse af en saadan Kommission, og jeg skal gerne medvirke dertil.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) har spurgt mig, om der ikke er for let Adgang til at købe Stryknin, som kan medføre Døden ikke alene for Ræve, for hvem den er udsat, men ogsaa for Høns og andre fredssommelige og skikkelige Dyr. Jeg maa dertil svare, at ifølge Anordning af 30. December 1913 skal der Receipt til for at faa Stryknin at købe.

Man har spurgt, hvorvidt jeg agtede at fremsætte Lovforslag om Begrænsning af Udlændinges Adgang til at erhverve fast Ejendom her i Landet. Jeg maa sige, som jeg sagde i Fjor, da dette Spørgsmaal blev rejst af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at jeg mener, at i disse Tider, da Verden er ved at finde nye Former for sin Tilværelse, skal vi ikke rejse nye Mure mellem Folkene, men tværtimod søge at rive de gamle ned, forsaavidt som der endnu maatte staa nogle af dem. Jeg kommer til at se paa det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) og erindrere, at han udtalte, at vi maa haabe, at vi i de nye Tider ikke skal kende de vældige Mure, som rejste sig imellem Landene før Krigen. Ogsaa jeg tror, vi skal se at faa nedbrudt Murene mellem Nationerne og faa Samhandel og Samkvem til at gaa saa godt som muligt. Navnlig skal en lille Stat, ogsaa for sin egen Skyld, være forsigtig med at rejse